

عنوان مقاله:

بررسی مصرف انرژی در معماریهای سنتی و معایب معماریهای جدید از نظر اتلاف انرژی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه هوشیار - دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انسان همواره در طول تاریخ سعی مینماید به منظور ایجاد سرپناهی امن برای سکونت، آن را با محیط پیرامون خود هماهنگ سازد تا بتواند شرایط مناسبی برای ادامه حیات خویش ایجاد کند و درحقیقت شرایط جغرافیایی، اقلیمی نیز در شکل گیری این فضای زیست، دخالت مستقیمی دارد. در ایران به علت دارا بودن، چهار اقلیم متفاوت گرم و مرطوب، گرم و خشک، معتدل و مرطوب و سرد، معماریهای متفاوتی (به ویژه در طراحی مسکن بومی) هماهنگ با اقلیم بوجود آمده که در چنین فضاهای ساخته شدهای، به کارگیری مصالح بومی که کمترین تأثیر نامطلوب بر محیط را دارند و همچنین کاهش میزان انرژی مصرفی با استفاده از مصالح محلی، موجب پایداری محیط زیست و افزایش دوام بناها گردیدهاند. از این رو در این بحث، سعی برآن است تا بتوانیم معماری بومی ایران را در اقلیمهای متفاوت با توجه به پایداری محیط و صرفهجویی در مصرف انرژی بررسی نموده و معایب معماری جدید در هر اقلیم را از نظر مواردی همچون به کارگیری مصالح ناهماهنگ با شرایط منطقه، طراحی نامناسب بنا، عدم صرفهجویی در مصرف انرژی و تخریب محیط به صورت اجمالی مورد ارزیابی قرار دهیم. در انتها به جمع بندی و ارائه راهبردهایی در صرفهجویی انرژی در ساختمان با توجه به فناوری جدید میپردازیم

کلمات کلیدی:

ساخت و ساز پایدار، معماری سنتی، مصالح بومی، انرژی قابل تجدید، فرم خطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371655>

